

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מנהכות

פרשת מטות מסעי
שנת תשפ"ה

גליון
קי"ז

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

די חכמה פון א מלמד

די זופ, בין איך געזיצן אינעם ליידיגן עס-זאל און געוויינט, ביז איך האב באמערקט ווי דער מדרך האט זיך אויסגעדרייט, האב איך אויסגעגאסן דעם טעלער זופ אונטערן טיש...

עד היום ווייס איך נישט צי איך האב אויסגעשפילט דעם מדרך, אדער דער מדרך האט מיר אויסגעשפילט. עס קען זיין אז דער מדרך האט זיך ספעציעל אויסגעדרייט ווייל ער האט שוין אויך געוואלט ענדיגן דעם קריגעריי, ווייל ער האט געזאגט: "איך גיי נישט ארויס ווילאנג דו עסט אויה", און איך האב געזאגט: "איך גיי נישט אויפֿעסן..." איז ער געווארן סטאק (געבליבן שטעקן), ווילאנג ער גייט ווארטן איך זאל אויפֿעסן די זופ פארלירט ער זיין צייט פון כאפֿן א דרימל... קען זיין אז דערפאר האט ער זיך אויסגעדרייט, מיינענדיג צו זאגן: "שפיל מיר שוין אויס, און לאמיר שוין ארויס פון דא..."

עס איז נישט קיין עסק צו צווינגען קינדער, אז נאכדעם זאלן זיי אויסגיין דאס עסן אויף דער ערד אדער אריין גיין אין טאש... וואס יא? מען דארף זען דער קינד זאל עסן צום געזונט.

מען דארף וויסן אויב א קינד איז עלערדזשיק

אויב א קינד זאגט: "איך מאד צו מיין מויל!" איך קען נישט עסן - נישט קיין ברויט, נישט קיין לאקשן, נישט קיין קעז, נישט קיין מילך, נישט קיין סיריעל און נישט קיין טשאלנט, איך עס גארנישט!" דארף מען זיך פארבינדן מיט די עלטערן; אפֿשר גייט עפעס פאר, אפֿשר איז דער קינד עלערדזשיק, און אויב דער קינד איז נישט עלערדזשיק דארף מען יא צווינגען דעם קינד צו עסן כאטשיג עפעס.

באמת דארף מען סיי ווי וויסן אויב א קינד איז עלערדזשיק. עלטערן מוזן זאגן פארן מנהל און מנהלת אויב זייער קינד איז עלערדזשיק, עס איז נישט קיין חכמה נישט

שלעכטע מידות פונעם קינד, און עס זענען דא וואס האלטן אז מען זאל נישט צווינגען. איך וועל נישט עפעס רעדן וואס מען זאל טון פֿריוואט אינדערהיים, דאס וועל איך איבערלאזן צו רעדן ביי אנדערע שיעורים].

דער ענטפער איז, מען זאל נישט צווינגען א קינד צו עסן דוקא א געוויסע עסן, מען דארף אבער זען אז די קינדער זאלן עפעס עסן צום געזונט.

דאס מיינט אזוי, אויב איז אנגעגרייט ביים טיש ברויט, לאקשן, קעז און מילך, און א קינד זאגט אז ער קען נישט עסן קיין לאקשן, דארף מען נישט צווינגען דעם קינד צו עסן די לאקשן, אבער דער קינד מוז זיך וואשן און עסן א ברויט און טרינקן א גלעזל מילך, די זעלבע זאך אויב איז אנגעגרייט ביים טיש סיריעל און טשאלנט, איז נישטא קיין עגן צו באצווינגען א קינד צו עסן בייידע, אבער דער קינד מוז כאטש עסן איינע פון זיי, אדער סיריעל, אדער טשאלנט, אזוי וועט ער קענען לערנען געהעריג.

עס איז נישט קיין עסק צו צווינגען קינדער

איך געדענק א מעשה פון מיינע קינדערישע יארן, ווען איך בין אלט געווען צען יאר, אין פתח ו', עס איז געווען זומער אין א געוויסע קעמפ. מיין מאמע תחל' איז נישט געווען אזוי שטרענג ביים עסן, זי האט גענומען די שיטה אז קליינע קינדער וואס גלייכן נישט קיין פלייש קענען עסן עפעס אנדערש אנשטאט דעם, פאר מיר איז געווען לייכטער צו עסן 'פוטער ברויט', האט מיר מיין מאמע געלאזט עסן פוטער ברויט. איין טאג האט מען געגעבן אין קעמפ עפעס א רויטע לינזן זופ, וואס איך האב עס נישט געקענט אריין נעמען אין מויל, אדער ווייל איך האב נישט געקענט אדער האב איך נישט געוואלט... און מיין מדרך האט מיר נישט געלאזט גיין שפילן ביז איך עס נישט אויף

מיטן אייבערשטן'ס הילף ברענגען מיר אייך דעם צווייטן שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פרשת תרומה שנת תשפ"ד לפֿרט קטן.

הלואי מען זאל אויסהערן די שיעורים אין חינוך

ברוכים הבאים בשם השם. דעם היינטיגן שיעור זאג איך אריין ביי מיר אין אפיס פאר די חשוב'ע לערערנים פון בית פֿיגא, און איך בעט מען זאל זיי עס געבן צו הערן.

מען זאל אבער וויסן אז אלע שיעורים וואס מען געבט פאר די מלמדים, איז אויך נוגע פאר די לערערנים פון בית פֿיגא, און אלע שיעורים וואס מען געבט פאר די לערערנים איז אויך נוגע פאר מלמדים, ווייל דער גאנצער חילוק איז נאר דער וועג ווי אזוי מען רעדט, ווי מען זעט אז דער אייבערשטער האט געזאגט פאר משה רבינו פאר קבלת התורה (שמות י"א): "כֹּה תֹאמַר לְבִית יַעֲקֹב וְתֹנִיד לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל", צו די מענער זאל ער רעדן מער שטרענג, און צו די פֿרויען מער ווייך און רואיג. אבער הלואי והלואי זאלן זיך אלע צוהערן צו אלע שיעורים וואס מען געבט אין חינוך.

דארף מען צווינגען א קינד צו עסן?

איך וויל רעדן פון א שאלה וואס איך האב באקומען פון א מלמד. א מלמד פרעגט: "איז דא אן עגן צו צווינגען די קינדער ביי פֿרישטאג און ביי מיטאג אז מען מוז אויפֿעסן וואס די מוסד געבט?"

[בעצם איז די זעלבע שאלה אויך נוגע פאר עלטערן אינדערהיים, צי עלטערן דארפן צווינגען קינדער אויפצועסן וואס די מאמע געבט, אדער א קינד מעג זאגן: "איך גלייך נישט די עסן". עס איז דא אסאך שיטות אין דעם, עס זענען דא וואס האלטן אז מען דארף צווינגען צו עסן פֿרי אויסצורייסן די

אויסצוזאגן דער זאך, און יעדער מלמד און יעדע לערערין דארף אנהייב יאר דורכגיין אלע קינדער מיטן מנהל און מנהלת, צו הערן אויב איז דא אין פתח א קינד וואס איז עלערדיזשיק, ווייל אויב מען ווייסט דאס נישט קען עס חס ושלום זיין 'סכנת נפשות'.

די חכמה פון א גוטער מלמד

בכלל איז נישט גוט אריין צו גיין אין א קריגעריי מיט קינדער; מיר זענען נישט געקומען זיך קריגן מיט די קינדער, "איה האב דיך געוויזן", "איה האב אויסגעפירט", און "דו האסט אויסגעפירט", די אלע זאכן דארף מען ליגן אין די זייט, מען דארף זען ווי אזוי מען קען מאכן זאכן וואלן ארבעטן דאס בעסטע און שענסטע אן אריין גיין אין א קריגעריי מיט די קינדער. איין מאל מען ווערט אריין געשלעפט אין א קריגעריי מיט א קינד, איז נישטא קיין וועג ארויס, דעמאלט דארף מען שוין אויספירן ווייל עס איז שוין געווארן 'חוצפה'...

די חכמה פון א גוטער מלמד איז נישט צו ווערן אריין געשלעפט אין דעם 'ווינקל' וואס דארט מוז מען אויספירן. א גוטער מלמד לייגט אריין א חיות און א פרייליכקייט אין די קינדער, און ער געבט יעדן גוטע ווערטער, מיט דעם שפארט ער איין ער זאל נישט אריין פאלן אין קריגעריי מיט די קינדער, ווייל אז די אטמאספערע איז אזוי געשמאק האבן אלע קינדער חשק מיט צו האלטן און פאלגן וואס דער מלמד פארלאנגט.

גוטע ווערטער און א גלעט - האלטן אן לענגער

עס זאלטס וויסן, מיט 'גוטע ווערטער' קען מען אונטערקויפן קינדער נאך מער ווי מיט 'מתנות', ווייל אויב מען מוז געבן 'מתנות' האט דאס נישט קיין שיעור, א קינד ווערט נישט זאט פון איין מתנה, מען דארף האלטן אין איין געבן און געבן נאך מתנות און נאך מתנות, אבער גוטע ווערטער און א גלעט - האלטן אן פאר לענגער.

איה ווייס נישט אויב אין בית פיגא איז איינגעפירט לערעריןס זאלן גלעטן די קינדער, אבער אין חדר איז איינגעפירט אז די מלמדים גלעטן די קינדער, און אזוי פלעגט דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו טון, ער פלעגט גלעטן זיינע תלמידים אזוי ווי אייגענע קינדער, און ער האט זיי זייער ליב געהאט.

עס איז דא א בריוו ווי איינער שרייבט פאר מוהרא"ש אז זיין קינד קומט אהיים פון חדר דערצילן אז זיין מלמד גלעט אים, און יענער פרעגט אויב ער דארף חושש זיין אז דער מלמד

איז נישט געזונט? מוהרא"ש ענטפערט אים, ווער עס זאגט אז גלעטן א קינד מיינט 'נישט געזונט', דארף מען אים אליינס אונטערזוכן צו זען אויב ער איז געזונט... עס איז אזוי וויכטיג צו געבן ליבשאפט פאר א קינד, עס איז אזוי וויכטיג צו געבן א גלעט און זאגן פארן קינד: "דו ביסט א צדיק", "דו גייסט אויסוואקסן א גרויסער צדיק", "דו ביסט אזוי גוט", "איה גיי זאגן פאר דיין טאטע ווי גוט דו ביסט".

רעדן צו קינדער ערוואקסן

ווען מען רעדט צו קינדער דארף מען רעדן אזוי ווי מען וואלט גערעדט צו אן ערוואקסענער מענטש. און מען רעדט גראד, נישט סארקאסטיש (בייסיג); מען קען נישט זאגן פאר קינדער: "אקעי, איה גיי אהיים, ווייל איה זע אז איה קען נישט זיין ענקער טיטשער, ענק פירן זיך נישט אויף ווי עס דארף צו זיין..." "איה זע קיינער האלט נישט מיט, איז נישט, מען וועט נישט לערנען, יעדער גייט קענען טון וואס ער וויל..." - קליינע קינדער פארשטייען נישט דער פארקערטע שפראך, מען דארף זיי זאגן וואס יא צו טון, ווי אזוי מען דארף זיך אויפפירן.

מלמדים און לערעריןס דארפן טראכטן: 'די קינדער גייען דאך זיין מיינע קינדערס' מלמדים, 'די קינדער גייען דאך זיין מיינע קינדערס' לערעריןס, פון די פתח גייט ארויס קומען א דיין פאר די קהילה, א חשוב'ער מנהל און א חשוב'ע מנהלת.

ביי 'חוצפה' מעג מען צוואווארטן?

איה האב באקומען נאך א שאלה פון א מלמד. א מלמד פרעגט: "ווען א קינד טוט א 'חוצפה' אין פתח, מוז מען אפשוטעלן די פתח און גלייך באשטראפן דעם קינד, אדער מען קען עס אוועק לייגן פאר מארגן, מען זאל עס קודם איבער טראכטן אדער איבער שלאפן?"

דער תירוץ אויף דעם איז, עס איז נישטא דערויף א פלל, אמאל דארף מען עס גלייך אפשוטעלן און אמאל נישט. איה וואלט געזאגט אז עס ווענדט זיך אין דעם, אויב דער מלמד שפירט אוטאריטי (שטארקקייט), די פתח פארט אויף די ריכטיגע וועג, די פתח איז אין זיינע הענט, ער זיצט באקוועם אויף זיין בענקל, די נוסח און די ווינט פון פתח איז פיין, מוז ער נישט יעצט זען יעדע זאך, ער קען זיך קודם איבער טראכטן און שפעטער באמערקן דעם קינד, אים זאגן: "דאס וואס דו האסט געטון איז געווען נישט דרך ארץ'דיג", און אויב עס פעלט אויס זאל ער דעמאלט נוס'ענען דעם קינד.

ווען מען שפירט אז אלעס פארט אין פתח

ריכטיג, זאל מען אזוי טון, ווייל עס איז דאך נישט גוט, נישט פאר די קינדער, און אויך נישט פארן מלמד אליין, אפצושטעלן די פתח יעדע רגע.

אבער אויב דער מלמד שפירט אז ער האט נאכנישט קיין שטארקקייט, אדער ער האט געהאט שטארקקייט נאר דער קינד צעווארפט זיין קאנטראל אין פתח, צום ביישפיל, דער קינד האט געווארפן א פרי אויפן מלמד אינמיטן פתח... דארף ער יא גלייך אראפ נאגלען די קינדער און אנועקשטעלן דרך ארץ אין פתח.

עס לוינט נישט אפצושטעלן א פתח

עס איז נישטא קיין בוך וואס קען פארשרייבן טרוקענע פאקטן וועלכע זאך צעווארפט דעם ווינט פון פתח און וואס נישט, מען דארף האבן א הארץ און קלוגשאפט און סיינעמא דשמיא צו וויסן ביי יעדן פאל באזונדער וואס צו טון, איה וועל אבער פרובירן צו געבן עטליכע ביישפילן מען זאל עס פארשטיין.

איה בין א גבאי אין א בית המדרש, א גבאי דארף דאך אכטונג געבן מען זאל נישט רעדן ביים דאווענען, אבער דער גבאי דארף אויך האבן אביסל שכל צו וויסן אז מען קען נישט אפשוטעלן דעם בית המדרש יעדע מינוט. דערפאר, ווען די גאנצע שול דאווענט א מחנה, נאר צוויי מענטשן זיצן אינאיינעם און רעדן שטיל, דארף זיך דער גבאי נישט וואוסענדיג מאכן, אבער אויב איינער קומט אן און דרייט אויס א בענקל צו די אנדערע זייט, ער זעצט זיך אוועק מיט די רוקן צום ארון הקודש, און עס ווערט א גאנצע קופקע וואס שמועסט אינמיטן דאווענען, דעמאלט דארף דער גבאי שוין יא צוגיין צו זיי און זיי זאגן אז מען קען נישט רעדן ביים דאווענען.

די זעלבע זאך איז מיט א מלמד; אויב מען באמערקט אינמיטן פתח אז א קינד האט גערעדט צו זיין שכן, אדער ער שפילט זיך מיט א פעדער און ער שרייבט פאר זיך, איז נישט פדאי אפצושטעלן דאס דאווענען און לערנען צוליב דעם, מען זאגט נישט: "יעדער מאכט צו זיין סידור", און מען גייט קעיר נעמען פון דעם קינד, ווייל אלעס פארט דאך פיין און וואויל, לוינט נישט אפצושטעלן די פתח.

ווען א לערערין האט געזאגט אז מען זאל נישט טרינקען אינמיטן לערנען, און זי באמערקט ווי די גאנצע פתח זינגט די אלף בית און איין קינד טרינקט וואסער, איז אויך נישט גוט אז די לערערין זאל יעצט אפשוטעלן דאס לערנען און אויסרופן: "אה איה האב געזען ווי דער יצר הרע איז יעצט אריינגעקומען פון די פענסטער, איה זע ווי די מיידל טרינקט אינמיטן

מלמד וועט מיר קומען זאגן אז מיינע קינדער זענען נישט דרום ארץ'דיג, גיי איך נישט חרוב מאכן מיינע קינדער וועגן דעם, אפילו אויב איך וועל באמת האלטן אז דער מלמד איז נישט קלוג פארן זיך פארזאמלען מיט דעם קינד, גיי איך רעדן צו מיין זון און אים הייסן זיין דרום ארץ'דיג!

דערפאר, ווען מען דארף רעדן צו עלטערן וועגן א קינד, איז פדאי עס קודם דורכשמועסן רואיגעהייט מיטן מנהל אדער מנהלת, זיי זאלן באשליסן אויב די עלטערן גייען מיט שטיין מיט'ן מלמד און עס מאכן ארבעטן, אדער עס לוינט נישט, ווייל די עלטערן גייען נאר קאליע מאכן.

אויב מען ווייסט אז די עלטערן גייען נאר קאליע מאכן, זאל מען זיי נישט זאגן. און מען זאל זיך פארשטעלן פאילו דער קינד איז א יתום און א תלומה... און מען דארף זיך אליינס אז עצה געבן מיט'ן קינד.

אויבן אין הימל איז א מלמד זייער טייער

עטץ זאלטס וויסן, אויף דער וועלט קוקט מען אויף א מלמד און א לערערין פאר וואלוולט, קוים קוים וואס עלטערן געבן א טיפ אויף חנוכה און פורים, [מען דארף זיך נישט פארלאזן אויף דעם, מען דארף זיך נאר פארלאזן אויפן אייבערשטן און נאר קוקן צום אייבערשטן], אבער אויבן אין הימל איז א מלמד און א לערערין זייער טייער!

דער אייבערשטער זאל העלפן, עטץ זאלטס האבן הצלחה און סיעתא דשמיא, אמן.

יעדע זאך וואס דער קינד טוט אין חדר, נאכדעם הערט ער ביי א חינוך שיעור ווי דער ראש ישיבה זאגט פאר מלמדים: **"אז דו וועסט מיר נישט זאגן דעם אמת צי מיינע קינדער זענען דרום ארץ'דיג, בין איך דו נישט מקנא"**, קומט אויס אז מען דארף יא זאגן פאר עלטערן דעם אמת?!

דער תירוץ אויף דעם איז, עס ווענדט זיך וועלכע טאטע מאמע; נישט יעדע טאטע מאמע זענען 'מחנכים', עס קען זיין חשוב'ע ערליכע משפחות, וואס אויב מען זאגט זיי איין שלעכט ווארט וועגן זייער קינד, וועלן זיי ווערן צעקריגט מיט דיר אויפן גאנצן לעבן. מען קען דאס זען מיט שבתים, עס זענען דא פרויען וואס אויב א שבתה זאגט איר: **"דיין קינד איז נישט דרום ארץ'דיג"**, איז זי שוין באליידיגט אויף די פרוי, זי קען שוין נישט רעדן מיט איר.

אויב מען מישט אריין אזא משפחה אין א חוצפה'דיגער קינד, קען מען פארלירן דעם קינד פארן גאנצן יאר, ווייל דער טאטע גייט זיך אננעמען פארן קינד, און דער טאטע גייט זאגן פאר יעדן אין בית המדרש אז דו ביסט נישט קיין גוטער מלמד. בפרט ביי אונז וואס מיר האבן ברוך השם יונגע מלמדים און יונגע לערערנים, קען מען אסאך מאל צוריק הערן ווי עלטערן זינגען: **"עס איז יונגע חברה, זיי האבן נישט קיין אנונג ווי אזוי צו לערנען מיט קינדער, זיי מיינען אז זיי ווייסן, עכט ווייסן זיי נישט גארנישט..."**

פון די אנדערע זייט זענען דא קלוגע עלטערן וואס גייען יא מיטשטיין מיט'ן מלמד און ארויסהעלפן מיט וואס זיי קענען. אז א

לערנען, ווייל מען לערנט דאך יעצט, עס איז א שאד אפצושטעלן דאס לערנען, ענדערש זאל די לערערין זיך אויפשטעלן פון פלאץ און ארומגיין די פתה, און ווען זי קומט צו די מידל זאל זי רואיגעהייט אוועק נעמען דעם באטל וואסער, און זאגן אז מען טאר נישט טרינקען אינמיטן לערנען, און די גאנצע פתה איז נישט געווארן איבער געהאקט אינמיטן לערנען.

אבער אויב א לערערין זעט ווי עס פארט ארום א צעטל, קינדער שיקן ארום צעטלעך מיטן שפיל 'טיק טאק טאו' (אין ארץ ישראל רופט מען עס 'איקס עגול'), דארף מען עס יא גלייך אפשוטעלן. אויסער אויב מען האלט אינמיטן ענטפערן א רעכענען פראגע צעטל, און די קינדער וואס האבן שוין געענדיגט ענטפערן שיקן זיך ארויף צעטלעך, דעמאלט דארף מען זיך נישט וואסענדיג מאכן, מען קען זיך מאכן ווי דער מדרש וואס האט זיך אויסגעדרייט די פנים נישט צו זען ווי איך גיס אויס מיין טעלער זופ אונטערן טיש... ווייל מען דארף דאך סיי ווי ווארטן נאך א צוויי דריי מינוט ווילאנג די אנדערע קינדער וועלן ענדיגן ענטפערן, איז וואס דארף מען יעצט גיין איבערדרייען די פתה?!

זאל מען אריין מיטן עלטערן וועגן זייערע קינדער?

איך וויל רעדן פון נאך איין זאך, מען שטייט יעצט בעפאר אן 'אסיפת ההורים' פאר די טאטעס פון אלע אינגלעך פון חדר, א מלמד האט מיר געפרעגט ער וויל פארשטיין וואס איז ריכטיג; איין מאל הערט ער ווי דער ראש ישיבה זאגט מען זאל נישט זאגן פאר עלטערן

בריון פון הינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

ווי אזוי נעמט מען ארויס די פחד פון אן עלעוועיטאר פון א קינד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א.

איך בין איינמאל געבליבן שטעקן אין אן עלעוועיטאר מיט מיין פינגער יעריגע טאכטערל, און זייט דעמאלט איז זי געבליבן מיט א פחד פון אן עלעוועיטאר און זי וויל נישט אריינגיין אין אן עלעוועיטאר; ווי אזוי קען מען ארויסנעמען פון איר די פחד?

י"שר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת במדבר, כ"ח אייר, מ"ג לעומר, שנת תשפ"ד לפרט קטן

קלוגע עלטערן ווארטן נישט אויף א בראך און נאכן בראך הויפט מען אן רעדן פון אמונה, נאר ווען מען קען נאר - רעדט מען מיט די קינדער פון אמונה. ווען עס איז דא א שמועס דרייט מען אריין מיט חכמה - אמונה; אז דער אייבערשטער איז אלעס, נאר ער טוט אלעס, ער מאכט אלעס, ער איז איבעראל; אזוי, אויב עפעס פאסירט - איז מען שוין אנגעגרייט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלטס האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס געצוה אמונה פרשת בהעלתך תשפ"ד)

וואס איז די ריכטיגע נוסח צו דאווענען מיט די קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פֿרעגן איבער די נוסח התפלה מיט די קינדער, ווען איך דאווענען מיט די קינדער אין חדר, ביי "עולם יהא אדם", ואל מען זאגן "בסתר ובגלוי", אדער "בסתר ובגלוי"? און ביי "אֱהַבְתָּ עוֹלָם" זאגט מען "עול הגוים ועול הגליות מעל צוארינו" אדער זאגט מען עס נישט? ביים בענטשן ברכת המזון, ביי "רחם נא", זאגט מען "שלא נבוש ולא נכשל", אדער זאגט מען נישט "נכשל"? ביי מנחה ביי קרבנות זאגט מען די "יהי רצון" צווישן די ערשטע און צוויי "וידבר", אדער נישט?

היינט האב איך געהערט צוויי שיעורי חינוך פונעם ראש ישיבה שליט"א, און עס האט מיר זייער מחזק געווען, איך וויל זיך נאכאמאל באדאנקען פאר'ן ראש ישיבה שליט"א אויף אלע מתנות וואס איך האב זוכה געווען צו באקומען פונעם ראש ישיבה שליט"א. פארגאנגענע וואך אום זאת חנוכה בין איך געווען מיט די קינדער ביי קברי צדיקים און איך האב מתפלל געווען דארט פאר'ן ראש ישיבה שליט"א.

יישר כח

תשובה:

בעצרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויחי, ד' טבת, שנת תשפ"ה לפֿרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו ביסט א מלמד, מען קען זיך גארנישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון א מלמד; אלע תורה ותפלה וואס די קינדער וועלן זייער גאנץ לעבן דאווענען און לערנען, און אויף זייערע דורות - וועט דער מלמד באקומען שִׁכָּר לְנֶצַח נְצָחִים.

בנוגע נוסח וכו'; דער רבי האט בפירוש געזאגט אז ער מישט זיך נישט אין גססאות, נאר יעדער איינער זאל דאווענען ווי אזוי מען האט מקובל פון די עלטערן. נאר איין ווארט

האט דער רבי געזאגט מען זאל זאגן, "מלך יחיד חי העולמים", נישט "מלך יחיד קל' חי העולמים", ווייל אזוי ווי מען הויבט אן פסוקי דמרה, ביי די ברכה פון ברוך שאמר, מיט די ווערטער 'חי העולמים', דארף מען אויף מסיים זיין פסוקי דמרה מיט די ווערטער מלך יחיד חי העולמים; אנדערע זאכן האט דער רבי זיך נישט געמישט, נאר יעדער דאווענט לויט זיין נוסח.

דער עיקר זאכטו אריינלייגן אין די קינדער א ליבשאפט צו לערנען און דאווענען און צו טון די מצות, דאס קען מען נאר טון אז מען איז פרייליך, א מלמד מוז זיין זייער פרייליך, עס מוז זיך שפירן אין פתח א פרייליכע לופט. אונדאי דארף זיין דרך ארץ; מען לערנט אויס די קינדער אז מען דארף זיך פירן מיט דרך ארץ, מען קען נישט רעדן, מען מוז פאלגן, אבער עס מוז זיין א פרייליכע לופט, א געשמאקע אטמאספער, נאר אזוי קען מען פועל'ן ביי די קינדער זיי זאלן בלייבן געטריי דעם אייבערשטן זייער גאנץ לעבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת שמות תשפ"ה)

ווי אזוי לערנט מען אויס קינדער נישט צו רופן די עלטערן ביים נאמען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיין זיס מיידעלע, קוים א יאר אלט, האט מיר אנגעהויבן רופן לעצטנס מיט מיין פולע נאמען. איך ווייס נישט אויב איך דארף שטייבן פון איר קלוגשאפט, אדער דארף איך איר אויסלערנען אז מען טוט נישט אזוי. בעצם וואס קען שוין פארשטיין אן איין יעריג מיידל?

איך וועל זיך פרייען צו הערן וואס דער ראש ישיבה שליט"א האלט וועגן דעם.

יישר כח

תשובה:

בעצרת ה' יתברך - יום ד' פרשת קרח, כ"ט סיון, ערב ראש חודש תמוז, שנת תשפ"א לפֿרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

פון ווען מען האט שוין קינדער פירט מען זיך אז טאטע מאמע רופן זיך נישט ביים נאמען, די טאטע רופט די ווייב 'מאמע' און די פרוי רופט דעם מאן 'טאטע', ווייל קינדער רעדן און פירן זיך אזוי ווי זיי הערן און זעען ביי די עלטערן.

אז דו ווילסט זיינע קינדער זאלן זיך פירן מיט דרך ארץ זאלסטו און זיין ווייב זיך נישט רופן ביי די נעמען, וועלן די קינדער אויך נישט רופן ביים נאמען, נאר זאגן טאטע מאמע.

ווען די קינדער ווערן אביסל עלטער און זיי רופן ביים נאמען דעמאלט קען מען זיי אויסלערנען אז מען טאר נישט רופן טאטע מאמע ביים נאמען, עס איז נישט קיין דרך ארץ, אבער ווען זיי זענען נאך ממש קליין דעמאלט קען מען נאך נישט לערנען, די ריכטיגע וועג איז מען זאל זיך רופן 'טאטע מאמע'.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת חקת תשפ"א)

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך

פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 1-2-4-2

- שמעו ותחי נפשכם -

צו באקומען וועבנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: chinuchgilyon@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיוזוק (פרויקט) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל / 0797040069 / ענגלאנד / 03303502363 / קאנאדא / 438-320-9090

חיוזוק יומי אימעיל / chinuchgilyon@gmail.com / טעלעפאן מעסידיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיוזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך

212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל / 0797040066 / ענגלאנד / 03303502361 / קאנאדא / 4383008080

בעלגיע / 3235003461 / ארגענטינע / 11552354370